

Sygn. akt: III U 905/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lutego 2014 r. w O.

sprawy z odwołania J. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 09.05.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje J. O. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.04.2013r. do dnia 01.04.2014r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 905/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 09.05.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

J. O. wniosła odwołanie od powyższej decyzji. Odwołująca nie zgodziła się z oceną swego zdrowia dokonaną przez ZUS.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy podał, że odwołująca orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS nie została uznana za niezdolną do pracy zarobkowej, a tym samym nie spełnia ustawowych warunków nabycia prawa do renty.

W toku postępowania – po sporządzeniu opinii przez biegłych – odwołująca wniosła o przyznanie jej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres wynikający z opinii, a pełnomocnik ZUS pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 27.03.2007r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił J. O. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 18.02.2007r. do dnia 31.03.2009r. Następnie prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy było przedłużone przez ZUS do dnia 31.03.2013r.

J. O. w dniu 27.02.2013r. złożyła wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Zakład Ubezpieczeń Społecznych skierował J. O. na badania przez lekarza orzecznika ZUS celem ustalenia, czy jest ona osobą niezdolną do pracy.

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 10.04.2013r. ustalił, że J. O. jest nadal częściowo niezdolna do pracy, a niezdolność ta jest trwała.

Zastępca Głównego Lekarza orzecznika zgłosił zarzut wadliwości do powyższego orzeczenia, w związku z czym J. O. została skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 25.04.2013r. uznała, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy.

W oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS organ rentowy skarżoną decyzją odmówił J. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Ponieważ J. O. w niniejszej sprawie ubiegała się o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, podstawą prawną jej odwołania jest art.61 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U.z 2013r., poz.1440). Zgodnie z tym przepisem - prawo do renty, które ustalo z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust.1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W niniejszej sprawie skuteczność odwołania J. O. uzależniona była od ustalenia czy ubezpieczona jest osobą częściową lub całkowicie niezdolną do pracy zarobkowej.

Celem ustalenia tej okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii, neurologii, kardiologii oraz psychiatrii jako właściwych ze względu na dolegliwości chorobowe odwołującej.

Biegli po przeprowadzeniu badania podmiotowo-przedmiotowego oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną odwołującej rozpoznali u niej schorzenia w postaci łagodnego organicznego zaburzenia nastroju F06.3 oraz organiczne zaburzenia lękowe F06.4, ograniczenie zakresu ruchów kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego z patologicznym wzmocnieniem napięcia mięśni przykręgosłupowych, chorobę zwyrodnieniową dyskopatyczną kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego z silnie wyrażonymi objawami korzeniowymi z istotnym upośledzeniem układu ruchu oraz przebyty zabieg operacji paluchów koślawych.

Zdaniem biegłych stwierdzone schorzenia czynią odwołującą osobą częściowo niezdolną do pracy na okres od dnia 01.04.2013r. do dnia 01.04.2014r.

Uzasadniając swoją opinię, biegli zauważyli, że każda ze stwierdzonych chorób odwołującej rozpatrywana osobna nie powoduje niezdolności do pracy, lecz wszystkie te choroby razem w skojarzeniu powodują, że J. O. jest częściowo niezdolna do pracy. Biegli zwrócili uwagę, że w okresie od badania przez lekarzy ZUS, a biegłych sądowych odwołująca przebywała w Klinice (...)w B., gdzie ustalono ostateczne rozpoznanie psychiatryczne, które różni się od rozpoznania przez Komisję Lekarską ZUS (okresowe zaburzenia nastroju, bez zespołu lękowo-depresyjnego). W badaniach stwierdzono poważniejsze zaburzenia, których podłożem są zmiany organiczne w OUN- organiczne zaburzenia nastroju oraz organiczne zaburzenia lękowe, głównie w postaci depresji. Przeprowadzone badania psychologiczne potwierdziły organiczne podłoże tych zaburzeń. Biegli stwierdzili, że odwołująca cierpi także z powodu chorób neurologicznych i ortopedycznych wymienionych w rozpoznaniu, które dodatkowo upośledzają jej sprawność fizyczną. Ubezpieczona wymaga intensywnego leczenia neurologicznego i rehabilitacji, co także utrudnia wykonywanie pracy zarobkowej, czyniąc ją osobą częściowo niezdolną do pracy. Zdaniem biegłych odwołująca powinna poddać się dłuższemu leczeniu w oddziale psychiatrycznym, gdzie będzie nadal diagnozowana i istnieje możliwość zastosowania skutecznego leczenia (k.33-36).

Odwołująca zgodziła się z tak brzmiącą opinią i ostatecznie wniosła o przyznanie jej renty zgodnie z nią.

ZUS pismem z dnia 24.12.2013r. także nie wniósł uwag do opinii biegłych, a pełnomocnik ZUS pozostawił ostatecznie rozstrzygnięcie – do uznania Sądu.

W ocenie Sądu należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych. Wnioski biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującej się i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych oraz w toku postępowania przed Sądem. Wydana przez biegłych opinia poparta została logiczną argumentacją. Biegli jednoznacznie wskazali, że nagromadzenie jednostek chorobowych, na które cierpi ubezpieczona, czyni ją osobą częściową niezdolną do pracy. Biegli są specjalistami ze swojej dziedziny i posiadają wiedzę specjalistyczną wymaganą do ustalenia czy rozpoznane schorzenia czynią J. O. osobą niezdolną do pracy.

Opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku. Sąd nie może - wbrew opinii biegłych oprzeć ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu. Biegli wydali swoją opinię po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną odwołującej i po analizie uzupełnionej dokumentacji.

Sąd w oparciu o powyższe ustalił, że J. O. jest osobą częściową niezdolną do pracy w okresie od dnia 01.04.2013r. do dnia 01.04.2014r. Spełnia zatem przesłanki, o których mowa w art.61 w/w ustawy.

Mając to na uwadze, Sąd na mocy **art.477¹⁴§2 kpc** zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. O. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.04.2013r. do dnia 01.04.2014r.

Stosownie do treści **art.118 ust.1a** w/w ustawy, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującej prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie zaistniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującej prawa do renty już na etapie postępowania przed ZUS-em. Odwołująca dopiero podczas badania przez biegłych sądowych przedstawiła uzupełnioną dokumentację medyczną, w tym wyniki badań z pobytu w szpitalu na oddziale psychiatrycznym, które to badania miały istotny wpływ na treść opinii biegłych.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku.